

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
21:13	20:27	19:27	תל אביב
21:17	20:29	19:24	ירושלים
21:14	20:27	19:28	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הכרת הטוב

בפרשת השבוע מתואר כיצד בני ישראל מבקשים לעבור בארץ אדום, ומשה רבינו שולח שליחים אל מלך אדום, בבקשו לעבור בארצו. הוא לא מבקש שיציעו לו מזון ומחיה, לא תאורת רחוב ולא אוהלי מנוחה בצידי דרכים. הרחוב קיים בכל מקרה, הדרך כבושה וסלולה מאז ומעולם, הוא מבקש רק לעבור בה - מהצד האחד אל הצד השני.

כשהוא פונה למלך אדום, לצד ההדגשה שהוא אינו מבקש דבר - זולת לעבור בארצו, רש"י מצייין כי משה רבינו מדגיש ואומר, שלמרות שלבני ישראל יש מי שתיה למכביר ואינם זקוקים למים נוספים, בכל זאת בעוברם בארץ אדום - הם ירכשו מים מתושבי הארץ. משה לא אומר זאת כדי 'לשחד', אלא - כך מדגיש רש"י - בשל מחויבותו לערך אנושי בסיסי:

הכרת הטוב. אתה נותן לי לעבור? - מגיע לך שאכיר לך תודה. נכון, הטובה שאתה עושה עבורי לא עולה לך מאומה, ולא זו בלבד - אלא שזו גם לא טובה כה גדולה, שכן אפשר להסתדר גם בלעדיה, כפי שבני ישראל עשו לבסוף. ובכל זאת, הואיל והוא גומל עמו חסד - מדגיש משה רבינו כי הוא חש מחוייב להכיר טובה, ולתמוך בכלכלת ארץ אדום ברכישת מים מתוצרת מקומית. לא כי חסר לבני ישראל מים, הרי יש להם די והותר, אלא בגלל הכרת הטוב!

אבל הכרת הטוב אינה ערך לצדיקים בלבד. המאירי במסכת בבא קמא דף צ"ב מצייין, שמי שאינו מכיר בטובה, הרי הדבר מורה על 'פחיתות מידה, וסגנון טבע פחות ונמאס' - כלשונו. כלומר, הכרת הטוב היא הערך בו ייבחן האדם על סגנונו וטבעו, על אופיו ואישיותו. המכיר טובה - הרי הוא טוב ואיכותי, ערכי ונכון. ומי שאינו מכיר טובה - סגנון טבעו בזוי, מאוס, אינו ראוי. (הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

זהירות מחברה רעה

אדם יכול להגיע למדרגות גבוהות וברגע אחת ליפול בגלל חברה רעה

ראו נביאים, והם מגיעים למ"ט שערי קדושה, רואים מראות אלוקים אש וענן ה' חופה עליהם, מקבלים את התורה הק' בהר בוער באש עד לב השמים. ופתאום, בום! נופלים בעגל! היתכן?!

כשעם ישראל יצאו ממצרים, אומרת התורה "וגם ערב רב עלה אתם", מה זה ערב רב? תערובת של עמים, שהתרשמו ובאו לקבל עול מלכות שמים ולהתגייר. הם ראו את הניסים ופחדו מה' וגם הם יצאו. והערב רב, הוא החטיא את עם ישראל בכל העשר ניסיונות שניסו בני ישראל את ה'. גם חטא העגל, בא על ידי הערב רב, ולכן כתוב "אלה אלהיך ישראל" ולא כתוב אלה אלהינו, כי הערב רב הוא אמר זאת לבני ישראל.

וזאת התשובה לשאלתנו, אכן, כשיצר הרע רוצה להפיל את האדם בחטא, הוא לא יכול להפיל אותו בבת אחת, הוא צריך לדרדר אותו לאט לאט, מתחיל בקטנות ומסיים בגדולות ח"ו. אבל כשיש חברה רעה, חברים רעים, במכה אחת יכולים להוריד את האדם בבת אחת.

חברה רעה, יותר מסוכנת א"כ, מיצה"ר. היצר אינו יכול להפיל את האדם ברגע אחד, משא"כ חברה רעה יכולה לדרדר מרום המדרגות מטה מטה. הרי עבודה זרה היא החמורה שבעבירות, מומר לע"ז כמומר לכל התורה כולה. זה למטה למטה מכל המדרגות. איך עשו את זה? זה כוח החברה הרעה. מזה אנחנו למדים, כמה צריך להתרחק מחברים רעים. מהשפעה רעה. הרמב"ם כותב שאם כל בני עירו של אדם רשעים, יברח למדברות וליערות, כי אין סכנה כמו חברה רעה, אין בריחה אלא לברוח, אין עצה אחרת. ודרשו חז"ל בפסוק הראשון בספר תהילים: "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חסאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב". "דרש ר"ש בן פזי, וכי מאחר שלא הלך היכן עמד ומאחר שלא עמד היכן ישב ומאחר שלא ישב היכן לץ אלא לומר לך שאם הלך - סופו לעמוד! ואם עמד - סופו לישב! ואם ישב - סופו ללון". אדם חזר בתשובה, הוא פוגש את ה'חברה' מהעבר, הוא רק הולך איתם, סופו שיעמוד, וסופו שישב, וחלילה יעשה כמעשיהם. לא מתקרבים לחברה רעה, אין מזה יציאה, אין פתח מילוט, אין דבר שמקלקל כמו חברה רעה.

שנזכה להינצל מחברה רעה ולהידבק בתורה!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אנחנו עכשיו בחודש תמוז, ראשי תיבות ז'מני תשובה מ'משמים ו'באים. זאת אומרת, שעוד חודשיים מתחילים לומר סליחות, "בן אדם מה לך נרדם קום קרא בתחנונים". אבל הדרך לסליחות, היא דרך יער עבות של דובים אריות ונמרים. קיץ מלא ניסיונות, לא קל, שבלי מוסר קבוע, קשה לעמוד בהם, וצריך לעשות הכל להגיע לחודש אלול קדושים וטהורים.

חודש אלול הוא המפתח לראש השנה, בו נגזר על כל באי העולם מי יחיה ומי ימות, מי במים ומי באש, בי בסקילה ומי בחניקה, מי יעני ומי יעשיר, כל ענייני העולם 24 שעות ביממה נגזרים עליו בר"ה. לכן זה הזמן, להתחזק כבר מעכשיו, להיות רואה את הנולד, ביר"ש, לא להכשל בעוון ועבירה ח"ו. ובפרט, כמו שאמרנו כבר, שאחד הדברים הנוראים שמקלקלים את האדם, זה החברה הרעה. כיום, העיתונות, הטלוויזיה, המכשירים הטמאים, כמה הם הורסים ומשחיתים כל חלקה טובה.

אחד הדברים הכי חשובים שצריך להתחזק בהם, זה לעזוב את החברה הרעה, ולהדבק בחברה של אנשים יראי שמים ושוחרי טוב, "בני אל תלך בדרך אתם מנע רגליך מנתיבתם", כי כמעט בלתי אפשרי לאדם להתחזק ביראת שמים, כשהוא מוקף בחברה לא טובה, מקשיב כל היום לתקשורת.

כתבו תלמידי האריז"ל, שבני ישראל הגיעו במצרים, למ"ט שערי טומאה, אם היו נכנסים לשער הנ', לא היתה להם שוב תקנה. לכן, בחיפזון יצאנו ממצרים, כדי שלא יכנסו לשער הנ' חס וחלילה, שממנו אין חזור. והנה, בני ישראל הגיעו בתוך חמישים יום בלבד, לשיא השיאים, למעמד הר סיני. ואיך? בכל יום ויום יצאו משער טומאה אחד ונכנסו לעומתו בשער קדושה. כך במשך חמישים יום הגיעו למ"ט שערי קדושה, לקבל את התורה הקדושה.

והנה, פלא פלאים, לאחר מעמד הר סיני, המעמד הגדול והנורא, שהתורה מתארת אותו, אש וברקים לפידים וחרדת אלוקים, מלאכי השרת קשרו להם כתרים והם התנבאו בהפסד כל החושים וטל תחיה החיה אותם. לאחר כל המעמד הנורא הזה, לא עוברים ארבעים יום והם מתרסקים התרסקות טוטאלית. עושים עגל מסכה, ורוקדים לו. ומשה רבינו יורד ושובר את הלוחות. איך זה יכול להיות?! דור דעה, ראו את עשרת המכות וניסים גלויים, קריעת ים סוף מה שלא

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סיגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

הבזקים של אור

מספר בעל המעשה:

מיד לאחר האירוסין, הזמנו ורצינו תאריך מסוים בלי להתפשה, וב"ה התאריך היה פנוי. החתונה נקבעה ליום שני פרשת חוקת. לאחר כמה ימים התקשר בעל האולם וביקש והתחנן שנוותר על יום שני משום שמישהו מתעקש שהוא הזמין את התאריך הזה.

שאלנו את בעל האולם באיזה תאריך קרוב האולם פנוי, והוא אמר שהאולם פנוי למחרת ביום שלישי בפרשת חוקת. בקשתי ממנו לחכות כדי שנוכל לדבר עם המחנות, שהרי מדובר ביום אחד, וזכור לו היטב שהוא הזמין את התאריך הזה, אז למה להתווכח איתו? שיחה קצרה עם המחנות הובילה אותנו להסכמה מלאה. החתונה תידחה ביום אחד, לא נורא, הכל נקבע משמים, והעיקר שיהיה בנין עדי עד.

מועד החתונה הלך והתקרב. ההזמנות הודפסו וחולקו, ההכנות לחתונה התנהלו בהילוך גבוה. אנחנו, ההורים של החתן, דאגנו גם לשבת האופרוף הקרבה ובאה. ציפיה ואושר ריחפו בביטוננו, ואז ביום רביעי אחר הצהריים, בדיוק ברגע שבו הגיע לביתו המשלוח של כל הכלים החד פעמיים, צלצל הנייד.

על הקו היה בנו הבכור של המחנות. מבעד לטלפון אפשר היה לשמוע איך הוא עוצר את דמעותיו. הבן סיפר לי בקצרה שאביו הגיע הביתה מהשיעור היומי, אכל ארוחת צהריים, ובאמצע הארוחה התמוטט. אמו הזמינה אמבולנס ואביו הובהל לבית החולים לטיפול נמרץ.

הבן סיים את דבריו והשתק, ואני הרגשתי שנשמתי נעצרת בבת אחת. חשבתי על המחנות שלי, הוא אדם מבוגר אבל בריא בדרך כלל, כמה ימים לפני החתונה של בתו קיבל התקף לב? איך הוא מרגיש עכשיו, איך אני בתור אבא של החתן אמור להגיב? בקשתי את

שמו המלא של אביו, בירכתי אותו ברפואה שלמה וסיימתי את השיחה.

הבן שלי, החתן, הגיע הביתה, ניצב לידי חיזור גם אשתי והילדים התייצבו לידי. "אני לא יודע מה קורה", אמרתי פוכר את ידי ביאוש. "השווער שלך במצב לא טוב, הבן שלו התקשר אלי ודיווח שאביו התמוטט והוא מאושפז בטיפול נמרץ".

שעות של מתח וחרדה עברו עלינו. האורחים שהוזמנו לאופרוף התקשרו כדי לתאם פרטים אחרונים, ונענו בתשובות לא ברורות. איך נענה תשובות ואנו לא יודעים מה המצב של המחנות, איזו שבת אופרוף הולכת להיות לנו, ואיך נחגוג אותה בצורה שתכננו? האם המחנות יבקשו שתהיה זו מתכונת מצומצמת, או בכלל... לאף אחד מאיתנו לא היה נעים להתקשה.

בסופו של דבר אשתי התקשרה למחותנת, וזו הרימה את הטלפון מבוהלת מאוד, אבל השתדלה להישמע מאוששת ולהבטיח שהכל יהיה בסדר. את השבת נחגוג בעזרת ה' כמתוכנן. בעלי יהיה בבית החולים עם אחיו, אנחנו נבוא בהרכב מלא לשבת, כמו התוכנית המקורית.

לומר שהכל התנהל כמו התוכנית המקורית? לגמרי לא. היה מוזר לראות את כל המשפחה בלי אב הכלה.

לקראת השבת השתפר מצבו של המחנות, התקשר ואיחל מזל טוב לי ולחתן. הערכתו מאוד את השיחה הזו, כך נכנסו לשבת רגועים ושלווים יותר. במוצאי שבת התברר שמצבו ברוך ה' השתפר מאוד לטוב, וביום ראשון כבר דיברו על שחרורו. המחנות השתחרר ביום שני אחר הצהריים. אמנם צריך לנוח ולשמור על עצמו, ויכול מחר לבוא ולהשתתף בחתונה של

בתו. התקשר אלי, קולו היה נשמע לבבי ושופע כמו שהכרתי אותו בעבר, ושמחתי לשמוע שהכל ברוך ה' בסדר.

"אתה זוכר איזה יום היום?" שאל אותי המחנות, "בוודאי" השבתי נבוך, "יום שני".

"ואתה זוכר מה היה צריך להיות היום?"

"מה היה צריך להיות היום?" את זה לא זכרתי כל כך. לאחר מחשבה נזכרתי, שהיום היתה צריכה להיות החתונה. 'החתונה' אמר המחנות וקולו נשנק לרגע.

"ברגעים אלו היינו צריכים לפסוע לעבר החתונה. רק עכשיו חזרתי מבית החולים, אני לא יכול לדמיין איך הייתי מצליח להיכנס לתוך אווירת החתונה". הוא שתק לרגע, ואחר כך המשיך "נס, נס שלא שאלנו שאלות ולא חיפשנו דרך להתמקח על הזכות שלנו לקיים את החתונה במועד שחשבנו מראש. נס שהסכמנו לוותר ליהודי האלמוני על התאריך".

"מבעד לטלפון אפשר היה לשמוע איך הוא עוצר את דמעותיו..."

"עכשיו יש לי עוד יום שלם להירגע, להתארגן, לנוח ולהגיע לחתונה בריא שלם ומאושר בעזרת ה' יתברך".

למחרת נחוגה החתונה שהיתה שמחה במיוחד. היו בה הרבה אקורדים מאושרים של הודיה עמוקה לה' על הכל, ותפילה על העתיד, בעזרתו יתברך. כחוט השני נשזר בה גם מסר- מלוותר לא מפסידים, בטח לא בעולם הבא, ולפעמים גם כאן יש הבזקים של אור שבהם ניתן לראות איך ההשתדלות להתקרב ולקרב בין אדם לחברו עשויה להפיק רווח טוב ומוחשי.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-61-50-203**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות כיבוד הורים

שאלה: האם מותר להגיש לאבא שאינו שומר תורה ומצוות דברי מאכל ומשתה כשיודע שאינו יברך על המאכלים?

חז"ל אמרו, מניין שלא ישיט אדם כוס של יין לנזיר (והרי אסור לו לשתות יין) וכו', תלמוד לומר ולפני עור לא תתן מכשול וכו' (מסכת ע"ז ו.ו) ומדובר כשהנזיר עומד מעבר הנהר ואין לו אפשרות להגיע ליין לבדו, אלא על ידי האדם השני שעומד בצד השני של הנהר. וכתבו הראשונים שמכל מקום יש איסור מדרבנן שמסייע ידי עוברי עברה. וכן פסקו להלכה האחרונים.

מגדולי האחרונים למדו ממשמעות הראשונים, שכל מה שאסרו חכמים לסייע בידי עוברי עבירה זה דוקא בסתם ישראל, אבל אם הוא ישראל מומר אזי לא גזרו, ורק אם אין לו אפשרות להשיג על ידי מישהו אחר, אסור לתת לו.

וכתבו אחרוני זמנינו, שאע"ג שאין אומרים לאדם לעשות איסור קטן כדי להציל אחרים מאיסור חמור, ואסרו להפריש תרומות ומעשרות בשבת בשביל להציל אחרים ואפילו מאיסור חמור של טבל, אמנם על ידי מניעת כיבוד אביו באכילה ושתיה יבו לבני תורה ותיגרים שגאה על ידי כך לשומרי תורה, נמצא שמכשילו באיסור גדול יותר ואין כאן נתינת מכשול, אלא אדרבא הסרת מכשול.

ועוד כתבו, בת שהוריה אינם שומרים תורה ומצוות, וניסתה בדרכי נועם לשדלם לברך על מאכל או משקה שמגישה להם, ולא עלה הדבר בידה, רשאית להגיש להם כל שצריכים, שעל ידי התנהגותה עמהם בנימוס המקובל, אולי תתקרב דעתם, ובמשך הזמן יבואו לקיים מצוות כמוה.

למעשה: בן שהוריו אינם שומרים תורה ומצוות, וניסה בדרכי נועם לשדלם לברך על מאכל או משקה שמגישה לפנייהם, ולא עלה הדבר בידו, רשאי להגיש להוריו דברי מאכל או משקה כפי מה שבמבקשים ממנו, ואין לו לחוש על מה שמסייע בידם לאכול בלא ברכה תחלה וסוף, שיש לתלות שעל ידי התנהגותו עמהם בדרך ארץ ובנימוס המקובל, אולי תתקרב דעתם ובמשך הזמן יתקרבו לדת ולמצוות.

ואם הוא אוכל עמהם, אם אפשר, יאמר להם שיכונו לברכתו ויצאו ידי חובה מדין שומע כעונה, הן בברכה ראשונה והן בברכה אחרונה. (ילקוט יוסף הל' כבוד אב ואם פ"ז ה"ה)

שאלה: אם האבא מצוה את בנו שיקנה לו עיתון חילוני, האם הבן צריך לקנות ולהביא לו את העיתון?

האחרונים הרבו להשיב אפס על העיתונים החפשיים מזמן שהתחילו להופיע ועד היום, אשר הן הם השפיעו על העם להתרחק מתורת ה' ולשנוא את אוהביו ולענות את דעותיהם, שכאשר הרבה בני אדם פוגשים בחדרי אומרים: "לא ידענו שכך החרדים טובים או שאומרים כל החרדים הם כך וכך חוץ מאותו חרדי שאנו מכירים".

ואילו היו יודעים האנשים כמה מחשבות וכמה מאמצים עושים אותם עיתונאים להלעיס אותם בשקרים על החרדים בשביל לעשות מחלוקת ושיתרחקו מה' ומתורתו וכמה הם הושפעו להרעה מדעותיהם, היו אותם עיתונאיים דחויים אצליהם שכך הרחיקו אותם מן הטוב.

ובכן בעיתונים אלו נמצא בהם דברי ליצנות, ולשון הרע, ורכילות, ועריות, ומחלוקת, ודברי כפירה, ומינות, שכל אלו דברים חמורים ביותר. וכיום שיש תחליף עיתונים חרדיים, לא נעזוב את ההיתר ונאכל את האיסור. ואשר על כן, על כל אחד ואחד להתאזר ולהתאמץ ולשכנע במתק שפתיו את אשתו ומשפחתו להחליף את העיתונים שלהם לעיתונים חרדיים, ועל ידי כך נפסיק להיפרד ונוכל יותר להתאחד, ולהרבות באהבת חינוס.

ואחר שנתבאר חומר איסור קריאת עיתונים חילוניים, נמצא שאב המבקש מבנו שיקנה לו עיתון חילוני, עליו להמנע מכך, וישב לאביו בדרך ארץ, שלמד בהלכה שאסור לסייע לקרוא עיתונים אלה אחר שיש בהם כתבות הלועגות לתורה ולומדיה, ועוד רעות רבות, ואם יודע שאביו לא יבין את דבריו יחפש אמתלא שלא לעשות כן, וגם באופן שהאב יכול להשיג עיתון זה בלעדיו ואביו מומר, יש להחמיר כאחרונים המחמירים בזה.

להלכה, אב המצוה את בנו שיקנה לו עיתון חילוני, אף באופן שהאב יכול להשיג עיתון זה בלאו הכי מעצמו, על הבן להתחמק מזה באמתלאות שונות, ואין לו לשמוע לאביו ולסייע בידו לקנות עיתון חילוני. וגם אם אביו חילוני המחלל שבת בפרהסיא, ובלאו הכי קורא עיתונים חילוניים, אין להקל לסייע בידיו בכל איסור שהוא. (ילקוט יוסף כיבוד אב ואם, עמ' שעז)

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

להכיר את 'מקומו'

כל הבדל שקיים בין איש להרעה, עשוי להוליד ביניהם קנאה מרה והרסנית. כשמדובר בתוך המשפחה, הקנאה עלולה להיות עמוקה, מקיפה ומורכבת הרבה יותר. זאת, מאחר וילדים הגדלים באותו בית, 'לחממים' על אותה משבצת של תשומת לב ההורים, ובמקרים רבים חלקם מנסה להשתלט על האחרים, וחלקם נאלץ להתגונן שלא ידרסו אותו.

ועדיין, הדרך שכל אחד מהילדים חווה את הקנאה ואת המאבק על מקומו, שונה אצל כל אחד ואחד מהילדים, בחלקו הגדול, בזכות מיקומו במשפחה. מיקום הילד במשפחה אינו קובע בלעדית את הדרך בה ירגיש ויראה את החיים ואיך הוא יתפתח, אבל יש לו השפעה גדולה ומשמעותית, שברוב המקרים תלויה אותו כל ימיו. רבות נכתב על הנושא בספרות המקצועית. אציג אותו כאן בקצרה, על מנת שבני יותר מה קורה בדינמיקה המשפחתית.

שלושה מעמדים עיקריים ישנם בין אחים: (א) הבכור, (ב) השני, (ג) בן הזקונים (ובמקביל עשויה להתפתח היררכיה דומה בין הבנות במשפחה). את המעמד הרביעי מייצג הילד שאינו תופס מיקום מרכזי כלשהו. הוא לא קרוב מספיק לבכור או ל'שני' בכדי לתפוס תפקיד ב'הנהגה', ומאידך אינו קטן מספיק בכדי לזכות ליחס של ויתור וחמלה מצד הגדולים, ואשר על כן הוא מכונה: ילד סנדוויץ'. אם נבין את הרעיון, נוכל לבדוק ולבחון אצל כל הילדים, איך המיקום שלו במשפחה והזמן שבו הוא נולד, השפיע על היחס שהוא קיבל מאת הוריו והסביבה, ועל התפתחותו הרגשית.

להלן נתאר כל בן - מעמד שכזה, הפריבילגיות להן הוא זוכה לצד הקשיים הייחודיים לו, וה'שריטות' העשויות לאפיין אותו. כמוכן, הכל תלוי במשתנים נוספים ובראשם - התייחסות ההורים. לפעמים, הקשיים המאפיינים מעמד מסוים, יצוצו דווקא אצל ילד אחר, או לא יופיעו כלל - מאחר שההורים השכילו למנוע בעיות בעוד מועד והילדים מצטיינים במידות טובות להפליא. כמו כן, יש והמעמדות עצמם אינם תלויים במיקום בלבד אלא בגורמים נוספים, כאשר יבואר להלן.

הבכור - הזוג הצעיר התחתן בשעה טובה ומוצלחת, והם מחכים בכליו עינים להופעתו של הילד הראשון. כאשר נולד הבכור, התרגשות ההורים ושאר בני המשפחה תרקייע שחקים, ומבחינה מסויימת הוא יקבל את תפקיד ה'מלך בבית. התינוק יעמוד במרכז העניינים ויקבל את מלוא תשומת הלב של כולם. ההורים, הסבים והסבתות (במיוחד אם הוא הנכד הראשון במשפחה), ישתעשעו בו ויבחנו כל נימה בפניו, ידיו ורגליו, וידונו בכובד ראש למי הוא דומה. עשרים וארבע שעות ביממה כולם מוכנים לשרתו, וכל תנועה קלה שלו תקפיץ את ההורים לעשות כל מה ששידרש כדי להאכילו, להשקותו ולהרגיעו.

כשם שאינן חוזק מן החסידות בתחילתו" (הרוקח בהקדמה), כך אין התרגשות כמו אצל הילד הראשון. בכל שלב התפתחותי שלו, המעמד הראשוני ייחג בקול רעש גדול, עם משחקים תואמים בשפע, וסתם צעצועים וממתקים ככל שיחפוץ, והכל יהיה רק שלו. כל אירוע הקשור בו יהיה משופע הכנות וריגושים. על כל 'זכמה' ימחאו לו כף ויתרגשו כאילו המציא את הגלגל. כאשר יתחיל לחייך, לטפס, לשבת או לקום על רגליו, או יציא מילה ראשונה מתוך פיו, יתקשרו חיש מהר בהתרגשות לספר לכל המי ומי במשפחה על הפלא המתרחש לנגד עיניהם, והילד ירגיש כמי שכבש זה עתה פסגות עולם.

השינוי ביחס הזה מגיע יחד עם הילד השני. או אף, תשומת לב ההורים תופנה לתינוק החדש שהצטרף למשפחה. פתאום הבכור מוצא עצמו מוגדר כ'מפריע' כל פעם שהוא מרעיש כהרגלו, ובמקביל אף מתחילים להעיר לו על ימין ועל שמאל. ההורים והסבים שוב אינם פנויים למענו כבעבר - יש 'מלך' חדש בשכונה והוא מושך אליו חלק נכבד מתשומת הלב לה הורגל. הוא ינסה להילחם על שלו, והמענה יבוא בצורת גערה שתבהיר לו את עובדת החיים המאכזבת: "אתה לא לבד בעולם!" מעתה עליו להתרגל לדור בכפיפה אחת עם מתחרו, גזלן ה'מלוכה', ולחלוק עמו בכל.

מלבד תשומת הלב, הוא מאבד את הבלעדיות על המרחב והחפצים בבית. זה רק הולך ומחריף כאשר מגיעים עוד ועוד ילדים, הדורשים שותפות בכל מה שהיה 'שלו': המשחקים, הבגדים, הממתקים וכל מה שהורגל לראות כרכושו הפרטי.

ככל שהוא גדל, נוטלים ממנו אף את הילדות עצמה, דבר שעד כה היה חלק מאישיותו. הזכות להיות 'ילד' הולכת ומתפוגגת לטובת המשימה החדשה שמפילים עליו: להיות ה'בוגר האחראי'. מטילים עליו לשמור על הקטנים ולשאת בעול הבית ככל שגילו מאפשר, ואם לא די בכך, הוא גם חייב להוות 'דוגמה אישית' - אם יקל ראש בתפקידו החדש או לא יתנהג כראוי, יואשם בכך ש'הקטנים לומדים ממנו'. העול הכבד שהוטל על כתפיו הצעירות, יוצר לחץ לא מבוטל על נפשו.

מוסדות "אור דוד" שמחים להזמין את כל הקהל הרחב

להילולת אור החיים הקדוש
רבנו חיים בן עטר
 זכותו יאן עלינו

שיתקיים אי"ה ביום רביעי י"א תמוז תשפ"ד (17/7/24 למינינם)
 בישיבתנו הקדושה המכבים 108 ב"ב בשעה 20:30

בהשתתפות

הרה"ג דניאל זר שליט"א
 ראש הישיבה והמוסדות

משגיח הישיבה שליט"א

הרה"ג ליאור גלזר שליט"א
 ראש מוסדות "פתח הדביר"

רבנים ואישי ציבור

בברכת התורה הקדושה, הנהלת המוסדות

מנחה הערב
 משמח הלבבות
 הרב יהודה
 שוקרון הי"ו

את הערב
 ינעים הזמר
 בנימין דנישמך
 ותזמורתו

הכניסה לנשים
 מרה' שלוש השעות

בואו
 בהמוניכם

ההילולה תועבר לנקודות
 הלויין מהשעה 20:30

כיבוד
 קל!